السنة الثامنة جريدة ودادية شرقية عربية مديرها الشيخ سنوا ابو نظارة بباريس نمرة ٦ شارع جوفروا ماري

التودد

قيمة الاشتراك سنوي فرنك ١٥ تدفع سلفا ومع جريدة ابي نظاره والعلاوات فرنك ٢٦

متى صفت القلوب تخاوت الشعوب ثم تسلطن السلم وزالت الحروب

عدد ١ باريس في ٢٤ رمضان المكرم سنة ١٣١٦
السنة الثامنة

نأمل استقبالاً سعيداً مباركاً جديداً بالسنة التي عرفت لنا من نقاب استبشرنا لمحات طوالعها ولمعات سواطعها ان تكون مجيدة السعود كامدة الحسود وافية العهود ليس لها عن النشاط قعود ولا في ارتباط الملاقات قدود محمودة الوجود غير معاملة اقبالنا بالصدود ويدوم سرورها علينا وعلى كل امة تألف الشرقيين وتلاحظهم بقلب ودود سوا اختلفت المذاهب والاديان كانوا مسلمين او نصارى او يهود وان يكون هذا العام مثل سوالفه السبع اللذين هب نسيمهم اللطيف على هذه الجريدة الودادية لان بفضل المولى في اثنائها زادت الملاقات الحبية بين ابناء الشرق والامة التي نحن في ضيافتها راتعون وعلى ابواب لطفها قارعون يؤكد للقاري هذا المقال ما سمحت بتسطيره الايام على ايدي بنيها مختلفين الاشكال الهمت السيد النبيه النصيف العفيف مؤدي وظائفه على احسن منوال وصيف حكمت بك شريف من اختص بالبراعة في الاحكام بطرابلس الشام برفيع همته السامية وعزيمته النامية انشد قصيدة رنانة طنانة بيّن فيها شدة الارتباط الملاقي والامان من قديم الزمان مع الدولة العثمانية والفرنساوية مادحاً لها وراجياً استمرار مودتها الى الابد وكذلك محمد افندي عبد الفتاح المصري الذي عرفتموه وقرأتم غير مرة نثره واشعاره في هذه الجريدة الحرة الودادية فانه انشا قصيدة محكمة الاطراف جيدة الاخضاف لطيفة الشمائل والاعطاف المهر فيها فوائد المعرض العام بباريس وما يترتب عليه من المنافع الكلية وانه فضلاً عما يجمع الامم المتشتتة في ساحة الاخوة يجيد حزم الملاقات بكل قوة ومعناه ان يغسل القلوب من دناسة التعصب الذي ماله في تواريخ الانسانية نبوة وبيّن في تلك القصيدة ايضاً ان الالتئام مفيد على كل حال وكذلك السيد الفاضل الممدوح بين الاقران ومعروف بالصفا بين الاخوان السيد الجليل ابو نعامة السنكالي من قد سعى الينا بجميل زيارته بمنزلنا في باريس وبالحق ولسان الصدق يستحق الكرامة ويستاهل الامتداح مكث بضعة ايام في هذه العاصمة فكان مكللاً بالقبول لدى ارباب المعرفة ولما آب الى موطنه «السنكال» ارسل لي قصيدة بليغة القول فصيحة المنطق لطيفة المعنى مدحاً في فخامة الموسيو فيليس فور فلم احجم ان ضميت الى تلك القصائد الثلاث الشرقية كتابي المدعو بالبدائع المرضية واهديتهم الى رئيس الجمهورية المعظم مع التهنئة اللازمة فورد لي مكتوب رسمي من الرياسة الجمهورية ولا حاجة بذكر المعلوم من انه زادني سروراً بثناه وكلفني بايصال مثله لارباب القصائد وانه قد سرّ جداً من مقالهم وحسن عنائهم بمثل هذه الافعال المرضية . هذه براهين حسن التفات الشرقيين نحو هذه الدولة الحبيبة الصداقة اما ما كان من محبة الفرنسيس نحو المسلمين وخليفتهم الاعظم فان اعياده الشريفة ابرزت لنا ما كان غير خاف علينا من قرائن الاحوال وهو انهم في المولد السلطاني السعيد وفي عيد الجلوس المأنوس قاموا شعائرها كانها بلدية قامت الخطباء والشعراء ومدحوا سلطاننا المعظم اعظم امتداح بأجل اصطلاح وهللوا ونادوا لجلالته بالعز والسيادة

هذا هو سرور «التودد» لان غاية مقصده ارتباط العلاقات الودية بين الامم الشرقية والغربية

وهنا نختم المقال بتهنئة سيد الدولة العثمانية وارباب دولته على عيد الفطر المبارك وكذا جميع اخواننا المسلمين من الالوف والملايين ونهني ايضاً اخواننا المسيحيين على ورود هذه السنة الجديدة علينا وعليهم بخير ويجعلها عاماً مباركاً على جميع البشر من بدو وحضر

المولد الحميدي الانيس بمدينة باريس

هذا عنوان مقالة بديعة الشكل رفيعة المقال طويلة الذيل واسعة المنكب فصفحناها بالجريدة المخلصة الدفاع بالباع والذراع عن الحقوق المصرية بل عن جميع الحقوق العثمانية المشهورة «بالتلغرافات الجديدة» وفي الحقيقة ان اقوالها سديدة وهذه المقالة وردت اليها من باريس من مكاتبها الفاضل الاديب والبارع النجيب محمد ع. ح. المصري احببنا اقتطاف بعضاً من زهراتها لانه كمال تفصيلاتها المحافل الادبي لايسعنا ان نزفها برمتها لاسيما وانا في عدد جريدة الى نظارة السابق سطرنا اوصاف شيأ من تلك الحفلات ونكتفي ان ننقل منها هنا ما قاله في وصف حفلة مديرنا الشيخ البونظارة وما تلفظ به من المقال في المادبة الباهرة التي اعدها زميلنا الموسيو نيكولايديس صاحب جريدة الاوربان تعظيماً وشهرة لمولد جلالة مولانا امير المؤمنين . وهنا الشكر والثناء لحضرة مدير «التلغرافات الجديدة» ولمكاتبه محمد افندي ع. ح. على ذلك (التودد)

قال مكاتب «التلغرافات الجديدة» الفاضل

دعينا في يوم الخميس الموافق ١٤ شعبان الى منزل حضرة الاستاذ الفاضل الشيخ سانوا البونظارة لحضور الاحتفال الاول الذي اقيم بهذه المدينة اجلالاً لعيد جلالة مولانا السلطان

ولما ولجنا داره العامرة الفيحاء قد اعدلنا مادبة شرقية جميلة حوت كل مالذ وطاب من المآكل والمشرب وقد رتبها على ابدع اسلوب يدل على سلامة الذوق ورقة الطباع وقد كان عدد الحاضرين نحو عشرين نفساً من اخواننا العثمانيين المخلصين وبعد ان استقربنا المقام وتبادلنا عبارات التهنئة نهض بعض الخطباء فالقوا الخطب الانيقة التي تشف عن اخلاصهم لهذا العرش الحميدي الانور واستطردوا الكلام بعد ذلك الى مدح الحكومة الفرنساوية وشعبها الرقيق لما اظهروه لنا من الحفاوة وحسن الوفادة نحن معاشر العثمانيين النازلين في هذه البلاد وقد تلا الفقير اليه محرر هذه الاسطر قصيدة بهذا المعنى اختتمتها بالدعاء لجلالة مولانا السلطان ورجال حكومته الفخام ثم تناول الحاضرون الطعام هنيئاً وشربوا مريئاً وانصرفوا وكلهم السنة تلهج بالدعاء لصاحب العيد والثناء على حضرة الشيخ الفاضل البونظارة لما يظهره كل يوم من دلائل الاخلاص والعبودية لجلالة مولانا السلطان الاعظم

هذا وفي المادبة الفاخرة التي اعدها صاحب الاوربان تلا الشيخ البونظارة خطبة شنف بها الاسماع باقواله الدرية وعباراته البهية فقال ما معناه لاغرابة اذا راينا الامة الفرنساوية والعثمانية تظهران لبعضهما كل التودد والتقرب لان هذا الالتئام والوئام قديم العهد بينهما والدليل على ذلك ما صرح به جلالة مولانا السلطان الاعظم للمسيو بورجوا رئيس الوزارة الفرنساوية السابق من انه يريد من صميم فؤاده ان تبقى العلاقات الودية بين الدولتين جارية مجراها ولا تعبأ الامان بما يلقيه اعداء الحق وسماسرة السوء اللئام من الفتن والدسائس ثم استطرد الكلام بعد ذلك الى ذكر المصريين وما يظهرونه من الميل والانعطاف للدولة الفرنساوية وكيف انهم يتهافتون على تعلم لغتها مع ما يضعه المحتلون الظالمون في سبيلهم من العقبات والصعوبات وما يتخذونه كل يوم من الوسائل الدنيئة والوسائط السافلة لايغار الصدور واثارة الخواطر بين المصريين والفرنساويين واثنى على شهامة مولانا العباس واطنب في حبه لامته وبلاده

وكان حضرة الاستاذ في خلال هذه الخطبة يمدح من حوله من السيدات الفرنساويات ويوجه الخطاب اليهن فيظهرن كل سرور وانشراح وبالجملة فان هذه الخطبة كانت جامعة لكل شارد ووارد وقد صفق الحضور للخطيب مراراً وابدوا له الاستحسان تكراراً «التلغرافات الجديدة»

وقال في هذا الموضوع صديقنا الوطني المخلص محمود افندي زكي صاحب «الكوكب العثماني» الاغر بالاستانة العلية

قال حفظه الله كتب الينا من باريس ان حضرة الفاضل الهمام الشيخ البونظارة قد القى جملة خطابات بديعة في ليلة الولادة الشاهانية عدد فيها مآثر الذات المقدسة الملوكانية وكانت خطبته البديعة التي القاها في الحفلة التي قد اعدها جناب المسيو نيكولايديس صاحب جريدة الاوربان موضوع ارتياح العموم لاسيما وان الموجودين كانوا يزيدون عن الستمائة نسمة من وجهاء الافاضل وارباب الحيثيات وبالجملة

l'auditoire par M. Pinet, qui présidait, a démontré, mercredi dernier, les progrès de la littérature, du commerce et de l'industrie de la France en Orient; il a expliqué le développement de l'instruction en Turquie, en Syrie et en Egypte et a parlé de la beauté de la littérature arabe et des mœurs des Egyptiens. Six magnifiques aquarelles, style oriental, servaient à ces intéressantes démonstrations. Le distingué conférencier a dit aussi combien les Français sont aimés en Turquie et en Egypte et combien leurs travaux littéraires et scientifiques sont appréciés.

Il a fait l'éloge du peuple Turc et de son Souverain qu'on ne connait pas suffisamment en France. Le Cheikh Abou Naddara a terminé sa magnifique conférence en adressant ses meilleurs vœux aux dames françaises, à la France, cette grande et généreuse nation. De nombreux applaudissements ont interrompu, maintes fois, les paroles de l'excellent orateur

Et maintenant voici la lettre flatteuse qu'à ce propos M. Pinet, vice-Président de la Bibliothèque Populaire, adresse au conférencier :

Paris, le 15 janvier 1899.

CHER ET VÉNÉRÉ MAITRE,

Si Dieu m'avait accordé une partie de l'éloquence dont il vous a doué, peut-être aurais-je pu vous exprimer la haute satisfaction et la reconnaissance profonde de notre Comité, ainsi que le plaisir immense de vos nombreux auditeurs.

Oui, Cheikh, vous nous avez tous émus, ravis, par votre savante et instructive conférence; vous avez attiré nos vives sympathies pour vos frères Ottomans et notre sincère admiration pour leur bon Souverain qui, selon vous, guide ses millions de fidèles sujets dans la voie du progrès et de la civilisation et travaille activement au bonheur et à la prospérité de ses Etats. Et dire qu'il y a des gens qui l'appellent « le Sultan Rouge », lui, dont vous nous avez décrit l'élévation d'esprit et la bonté du cœur. Mais vous savez, Cheikh, qu'on ne reconnait le grand homme qu'au nombre de ses ennemis, et on ne jette des pierres que sur l'arbre qui porte des fruits. « L'Empereur des Ottomans, nous dites-vous, est le grand ami de la France. » Cela nous réjouit et nous inspire de l'amour pour lui et pour ses populations. Quant à vous, vénérable Cheikh, attendez-vous à être invité par toutes nos sociétés sœurs à faire des conférences sur l'Orient en général et sur les pays des Ottomans en particulier.

Il a eu bien raison, feu Dom Pedro, empereur du Brésil, qui a présidé vos conférences à Lisbonne et à Paris, de vous décerner, devant un auditoire imposant, le surnom d' « Apôtre pratique de fraternité universelle ». En effet, vous nous avez rendu les Musulmans sympathiques en nous parlant d'eux, et nous sommes sûrs que vous nous attirez leur affection lorsque vous leur parlez des chrétiens. C'est une sainte mission, une mission humanitaire que vous vous êtes donnée pour rapprocher les peuples en combattant les préjugés qui les séparent. Dieu vous en récompensera. PINET.

Le Mosquée provisoire de Londres.

Les Musulmans de Londres viennent de tenir leur réunion annuelle pour célébrer le 4e anniversaire de l'ouverture de leur *Mosquée provisoire*. Cette cérémonie était présidée par Alhadji Mohammed Devlet, qui a procédé à l'admission d'un nouveau converti à l'islamisme.

Parmi les personnes qui ont pris la parole, nous citerons Syed Abdul Kerim, pour les Indes; Mohammed Fonain, de Syra; cheikh Abdullah, d'Egypte; Mohammed Farragh, de Tunis; Sataar Djelaleddin, de l'Afrique du Sud; Sharfudien Shah, de l'Afghanistan; Mollah Abdurrahim, d'Arabie, etc.

D'importantes résolutions ont été prises pour développer le mouvement islamique en Angleterre.

Nous espérons que cet exemple trouvera en France des imitateurs et que, avant l'ouverture de l'Exposition de 1900, Paris possèdera au moins une *Mosquée provisoire*, pour servir de centre de réunion aux Croyants qui viendront visiter la capitale de la France, et dont beaucoup prendront une part active à cette grande exhibition.

Nous savons d'ailleurs que cette question est à l'ordre du jour, et nous aurions prochainement l'occasion d'y revenir.

Le Déjeûner familial égyptien et la Fête nationale Ottomane.

Nous rendons compte de ces deux réjouissances dans la partie arabe du pésent numéro. Nous publions ici seulement le télégramme que S. Exc. Munir Pacha, grand-maître des cérémonies de S. M. I. le Sultan et premier interprète impérial, a daigné adresser au Cheikh Abou Naddara en réponse à son télégramme d'hommages et de félicitations, et puis nous offrons à nos chers lecteurs la primeur du sonnet-impromptu par lequel le Cheikh a terminé son discours au banquet de cinq cents couverts, donné par M. et Mme Nicolaïdès.

Voici d'abord le télégramme impérial :

Cheikh Abou Naddara, Paris.

Constantinople, 1433, 3 h. 16 m., 30 décembre 1898.

J'ai l'honneur d'accuser réception de votre télégramme et de vous exprimer la haute satisfaction de notre Auguste Souverain pour vos hommages et vos félicitations. Signé : MUNIR.

Que les Egyptiens ont raison d'aimer l'Auguste Khalife de l'Islam, leur Souverain national, si bienveillant envers leur cher proscrit! Puissions-nous voir sous Son règne glorieux la vallée du Nil arrachée aux griffes du léopard britannique! Amen.

Et maintenant, voici le sonnet du Cheikh qui, à cause de sa simplicité, a eu un grand succès :

A chaque heureux anniversaire
De naissance et d'avènement,
Ma Muse quitte un jour le Caire
Pour faire entendre ici son chant.

Le beau sexe lui donne un verre
Plein de champagne pétillant
Et lui dit : « Chante-nous, ô chère;
Les louanges de ton Sultan. »

Ma Muse accorde alors sa lyre
Et célèbre le Glorieux
Khalife, âme de Son Empire,

Et puis, dit : « Mesdames, Messieurs,
Au Sultan, que le monde admire,
Souhaitons de longs jours joyeux! »

فان حضرة الاستاذ الشيخ ابو نظارة قد امتاز بفضيلة اللسان
وسرعة الخاطر ولطافة التعبير فنهنئه على هذه المنح الجزيلة
التى توفرت فى شخصه المكرم ونشكره من صميم الفؤاد على
مزيد اخلاصه للعرش الشاهانى الاقدس وصدق ولائه للمقام
الحميدى الانور (الكوكب العثمانى)
فماله جميل الشكر ووافر الثناء على اخلاصه وصداقته نحو
الخدامة الشريفة لدولتنا العلية (التودد)
الكوكب الدرى المنير
نحمد الله على اطمئناننا على ما نحب ونريد قد هدى روعنا
وسكنت حدتنا مما كان تهيج فى خاطرنا من اطلاعنا على
الجرائد الاوربية واختلافها فى النقل اما عن ارباب الغايات
واما لدواعى سياسية لكن لاملنا فى مولانا وصدق اعتقادنا
فى مكارمه الشريفة وبدائعه المنيفة حقق لنا حقيقة الحال
وساق لنا محاسن الامال بورود جواب من جناب صاحب الدولة
الزنجبارية الملحوظ بعين المجيد المحبوب الودود السيد حمود علماً منه
ان تأخير مكاتبته لنا ما كان الا لخروج جلالته لتغيير الهواء وارتياح
النفس كعادته فتحقق عندنا ان جميع ما رمت به الجرائد الغربية وما
تقولوه فى شان هذه الرحلة غير صواب . هذا وفى مكتوبه الملوكى
تفضل واباح لنا به حمل نيشانه الكوكب الدرى الجليل من الدرجة
الاولى اعنى «الفران كوردون» الذى يُهدى للوزراء الفخام
والامراء الكرام فنشكر فضائله ونثنى على قوة عزائمه ونجدد
ايضاً الشكر ونكرر الثناء على جميع اخواننا وخلاننا ومحبينا الذين
هنونا على تقليدنا بهذا النيشان الفاخر من ذلك حضرة وطنينا
العزيز وصديقنا الاجل محمد افندى عبد الفتاح الكاتب البارع
الشهير وهو من اكبر احباء ملك الزنجبار الجليل فانه بعدما دعا
من صميم فؤاده لجنابه العالى بدوام السرور واستمرار الحبور وهدو
البال وبلوغ الامال هنانا على هذا الوسام الباهر واتم مقاله
بهذه الابيات

انظر جزاء الماجدين وفضلهم
نحو الذى ادى الوظائف صادقا
وانظر عواقب كل مرء مخلص
فله الثناء لا يزال نا طقا
وخذ التهانى والعطايا واشكر
فضل الذى فاق الكرام واغدقا

فرحنا فرحة قد الدنيا لما راينا من جرائد الاستانة بان
مولانا السلطان انعم على صديقنا نجيب افندى ملحمه قونسير
جلالته فى البلغار بالنيشان العثمانى من الدرجة الاولى فنهنيه تهنئة قلبية

HUITIÈME ANNÉE

FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

L'Attawadod d'Abou Naddara

(Si les peuples fraternisaient, la paix serait universelle).

N° 1 — 5 Février 1899

ABONNEMENTS :
Un An. . . . . 15f »
Avec le Journal d'Abou Naddara et Suppléments 20 »

رسم المولد الشاهاني بمنزل ابو نظارة

L'heureux anniversaire de la naissance de S. M. I. le Sultan chez Abou Naddara. (Dessin d'un des invités.)

NOTRE HUITIÈME ANNÉE

Au Palais de l'Elysée. — Au Ministère de l'Instruction publique et des Beaux-Arts. — Le Grand Cordon de l'Étoile Brillante.

Que tu sois la bienvenue, ô huitième année de notre cher *Attawadod* et puisses-tu nous porter bonheur, comme la vingt-troisième année de notre brave et vaillant *Journal d'Abou Naddara !*

Louange à Dieu ! Nous avons bien commencé l'année 1899.

Le très Honorable et très Honoré Président de la République Française a daigné agréer nos souhaits de bonheur et de prospérité pour Son Excellence et nos vœux pour la grandeur et le triomphe de la France dont nous sommes l'hôte reconnaissant.

Nous avons eu l'honneur de serrer fraternellement la main de l'aimable général Bailloud, qui a bien voulu nous faire un accueil des plus gracieux et nous charma par les quelques mots qu'il nous a dits en bon arabe.

Nous lui avons remis notre ouvrage qui a vu le jour avec le nouvel an : *La France et son histoire, Paris et ses Expositions* et trois odes arabes de nos amis, dédiées à Son Excellence Monsieur Félix Faure, en le priant de les présenter, avec nos hommages et ceux de nos amis, au Président.

Le bienveillant général nous a promis de le faire et, magnanime et généreux comme il est, il nous fit cette grande faveur et nous adressa une lettre si flatteuse que notre modestie ne nous permet pas de la publier ici *in extenso.*

Nous en extrayons les passages suivants pour démontrer à nos frères d'Orient en général, et aux Ottomans en particulier, combien ils sont aimés dans ce beau pays de France et comme nous avons tous raison de l'appeler « *la Puissance amie* ».

Cette lettre présidentielle commence par ces mots dont nous sommes fiers :

« *Fidèle ami de la France.* »

Et après avoir eu la bonté de nous informer qu'il a remis au Président de la République notre ouvrage et les trois poèmes de nos amis, le général nous a dit ceci :

« *Le Président de la République a été très sensible à votre délicate attention et aux hommages de vos amis.*

« *Je suis heureux de vous en informer.* »

Il nous a fait ensuite des souhaits dans notre style oriental imagé, mais si gracieux et si cordiaux, que notre âme et notre cœur touchés, ravis et émus, ont appelé sur lui les bénédictions du Très-Haut.

Le charmant général termine sa lettre, que nous conserverons religieusement parmi celles dont les rois, les princes et les grands hommes d'Etats d'Orient et d'Occident nous ont honoré, en ces termes :

« *Que Dieu vous inspire toujours ainsi quand vous célébrez la gloire de ce beau pays de France qui vous a donné l'hospitalité.* »

Et il signe : *Le Chef de la maison militaire de M. le Président de la République, général Bailloud.* »

Quelques jours après, M. Leygues, l'éminent Ministre de l'Instruction publique et des Beaux-Arts, nous fit l'honneur de nous recevoir en audience particulière.

Nous étions accompagné de M. Ribaud de Sant' Agata, président de l'Union universelle d'encouragement pour les progrès des sciences et des arts industriels, dont nous sommes le président d'honneur.

L'accueil que l'éminent Ministre a daigné nous faire, nous a vivement touchés. Il nous a écoutés avec grande bienveillance et nous a promis de nous faire l'honneur de présider en personne notre prochaine fête.

Que Dieu exauce les vœux que nous faisons pour l'avenir de cet aimable Ministre, dont l'éloge n'est plus à faire.

Dix jours après, Sa Hautesse Essayed Hammoud, Roi de Zanzibar, par une lettre autographe, a daigné nous conférer le Grand Cordon de l'Ordre Royal de l'Etoile Brillante.

Avons-nous donc raison de dire que la vingt-troisième année du « *Journal d'Abou Naddara* » et la huitième de l' « *Attawadod* » nous ont porté bonheur ? Oui, nous avons bien commencé cette année et nous espérons la consacrer tout entière, comme ses précédentes, à la fraternité des peuples d'Orient et d'Occident, car Dieu ne nous a pas créés pour nous haïr et nous battre, mais pour nous aimer et nous aider.

ABOU NADDARA.

CONFÉRENCE D'ABOU NADDARA

Le Cheikh vient de commencer brillamment sa campagne oratoire de cette année. Le 11 janvier, à la salle des fêtes de la Bibliothèque Populaire, il a fait une grande conférence présidée par M. Pinet, devant un auditoire imposant. Beaucoup de nos confrères en ont parlé élogieusement, mais c'est au journal « *Vaugirard-Grenelle* » que nous empruntons le compte rendu de cette intéressante conférence : voici ce qu'en dit cet aimable confrère.

Les récents événements d'Egypte et le voyage de l'empereur d'Allemagne à Constantinople et en Palestine sont des sujets pleins d'actualité.

Aussi, les administrateurs de la *Bibliothèque populaire*, toujours soucieux d'offrir des conférences intéressantes, ont-ils eu la bonne idée de demander au Cheikh Abou Naddara une causerie littéraire sur les pays d'Orient. Nul plus que cet enfant d'Egypte ne pouvait mieux causer de la terre des Pharaons et de l'empire Ottoman. Ce fin lettré est né au Caire, sur les rives du Nil ; son amitié pour la France, sa seconde patrie, n'a d'égale que sa haine pour la perfide d'Albion. Dans un langage charmant, parsemé d'anecdotes forts spirituelles, Abou Naddara, après avoir été présenté à

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX. *Le Gérant*, G. LEFEBVRE.

T. S. V. P.